

588.

**Rozporządzenie Ministra Poczty
i Telegrafów**

z dnia 17 lipca 1922 r.

**o zaprowadzeniu wymiany listów z podaną
wartością z zagranicą.**

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r.
o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i tele-
fonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co
następuje:

§ 1.**Zarządzenia ogólne.**

Od 1 sierpnia 1922 r. wprowadza się wymianę
listów z podaną wartością z następującymi krajami:
Argentyną, Austrią, Belgją, Brazylią, Chili, Chinami,
Czechosłowacją, Danją, Egiptem, Etyopją, Finlandją,
Francją wraz z Algierem i kolonjami, Hiszpanją,
Holandją wraz z kolonjami, Indjami brytyjskimi,
Islandją, Japonją, Kongiem belgijskim, Łotwą, Luk-
semburgiem, Marokiem, Niemcami, Norwegją, Por-
tugalią wraz z posiadłościami, Szwajcarią, Szwecją, te-
rytorjum Sary, Tunisiem, Turcją, Węgrami, Wielką
Brytanią i Irlandją oraz kolonjami brytyjskimi, W.
M. Gdańskiem i Włochami.

§ 2.**Najwyższy wymiar podanej wartości.**

W obrocie wzajemnym między Polską, a wyżej
podanymi krajami dopuszczone zostały listy, zawie-
rające bilety bankowe i papiery wartościowe (wa-
lory) oznaczone jako takie przez nadawcę poda-
niem wartości w adresie.

Najwyższy wymiar podanej wartości nie może
przekraczać 1000 franków w złocie, względnie ich
ekwiwalentu w markach polskich.

Nadawcy wolno jest podać wartość listu w kwocie,
odpowiadającej rzeczywistej wartości biletów
bankowych albo papierów (walorów), stanowiących
jego zawartość, lub w kwocie niższej, nie wolno
jednak podawać w kwocie wyższej, gdyż to będzie
uważane za rozmyślnie fałszerstwo.

W razie fałszywego podania wartości, nadawca
traci prawo do odszkodowania i może być pocią-
gnięty do odpowiedzialności karno-sądowej.

§ 3.**Waga i wymiar listu z podaną wartością.**

W obrocie zagranicznym dopuszcza się listy
z podaną wartością do wagi 2 klg. wymiar takiego
listu w każdym z trzech kierunków nie może być
większy niż 45 centymetrów, lub, jeżeli list ma for-
mę rulonu, niż 75 centymetrów w kierunku długości
i 10 centymetrów w średnicy.

§ 4.**Przedmioty wzbronione do przesyłki w listach z podaną
wartością.**

Nie wolno wkładać do listów z podaną war-
tością:

- a) monety brzęczące;
- b) przedmiotów podlegających należnościami
celnym;
- c) przedmiotów złotych i srebrnych, drogich
kamieni, biżuterji i innych cennych przed-
miotów;
- d) opium, morfiny, kokainy i innych środków
odurzających;
- e) przedmiotów, których przywóz i obieg w kraju
przeznaczenia są zakazane,
- f) przedmiotów, zabronionych do przesyłania
pocztą listową.

Przedmioty, które były przyjęte do przewozu
wbrew przepisom, zwraca się do miejsca nadania,
z wyjątkiem wypadków, gdy zarząd kraju przezna-
czenia, na mocy swoich ustaw lub przepisów we-
wnętrznych, jest uprawniony do doręczenia ich adre-
satom.

§ 5.**Warunki przejęcia listów z podaną wartością do
przesyłania.**

- a) Do wysyłania listów z podaną wartością za-
granicę można używać kopert, albo wyda-
nych przez zarząd pocztowy, albo też ko-
pert prywatnego nakładu. Tych ostatnich
jednak pod warunkiem, że są zrobione z jed-
nego kawałka trwałego i czystego t. j. nie-
zapisanego lub niezadrukowanego papieru
i są dobrze skleione.

Na stronie adresowej koperty należy podać
dokładny adres odbiorcy i podaną wartość, na stro-
nie zaś odwrotnej adres nadawcy; pomieszczone na-
pisy nie mogą zawierać poprawek, miejsc przekre-
ślonych lub wytartych, które umożliwiałyby zmianę
adresu, względnie naruszenie koperty, z tego rów-
nież powodu nie wolno używać kopert z kolorowymi
brzegami i kopert z przezroczystą błoną.

- b) Listy z podaną wartością dopuszczone są
tylko w kopertach, zamkniętych zapomocą
pieczęci lakowych, z identycznym odciskiem
specjalnego znaku nadawcy, a umieszczają-
nych w pewnych odstępach w ilości dosta-
tecznej do przytrzymania wszystkich zagieć
koperty.

Zawartość listów z podaną wartością po-
winna być przed włożeniem do koperty owi-
nięta w papier.

- c) Każdy list musi być w ten sposób opako-
wany, aby bez widocznego zewnętrznego
uszkodzenia koperty lub pieczęci nie można
się było dostać do jego zawartości.
- d) Wartość listu ma być podana w walucie
kraj nadania i wpisana przez nadawcę na
stronie adresowej listu cyframi i słowami,
bez podskrobywań i poprawek.

Kwota podanej wartości musi być prócz tego przeliczoną na franki złote bądź przez samego nadawcę, bądź przez urzędnika przyjmującego według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu ustalonego przez zarząd pocztowy.

Wynik przeliczania ma być uwidoczniony nowymi cyframi, umieszczonemi obok lub pod napisem, wyrażającym podaną wartość w walucie kraju nadania.

- e) Listy z podaną wartością, wysyłane z Polski zagranicę, ma się nadawać na pocztę w stanie otwartym.

Do zamknięcia i zabezpieczowania listu z podaną wartością na pocztę ma nadawca dostarczyć pieczętki i laku.

Na wysłanie pocztą polskich i obcych biletów bankowych oraz papierów wartościowych (walorów) zagranicę musi naprzód nadawca uzyskać od uprawnionego delegata Ministerstwa Skarbu pozwolenie na wywóz, które wraz z listem, mającym się wysłać składa w chwili nadania urzędnikowi przyjmującemu.

Uprawnionemi organami Ministerstwa Skarbu do wydawania pozwoleń na wysyłkę pocztą zagranicę polskich i obcych biletów bankowych oraz papierów wartościowych są delegaci Ministerstwa Skarbu dla spraw dewizowych, którzy urzędują:

W Poznaniu Oddział Polskiej Krajowej Kasy Pożyczk.

„ Bydgoszczy „ „ „ „ „

„ Sosnowcu „ „ „ „ „

„ Łodzi „ „ „ „ „

„ Bielsku na Śląsku Cieszyńskim Oddział Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

W Krakowie Izba Handlowa.

We Lwowie „ „

W Warszawie pozwolenia wydaje Ministerstwo Skarbu.

§ 6.

Rodzaje listów z podaną wartością.

Nadawca listu z podaną wartością zagranicę ma prawo żądać, by nadany przez niego list:

- doręczony względnie awizowany był adresatowi po nadejściu do miejsca przeznaczenia przez umyślnego posłańca; tego rodzaju list z podaną wartością oznacza się napisem „expres” (pośpieszny);
- wydany był adresatowi po wpłaceniu przez tegoż obciążającej list kwoty pobraniowej; tego rodzaju listy z podaną wartością oznacza się napisem „remboursement” (pobranie);
- wydany był adresatowi za poświadczeniem odbioru na specjalnym formularzu, zwracanym niezwłocznie nadawcy przez urząd oddawczy; tego rodzaju listy z podaną wartością oznacza się napisem „avis de réception” (zwrotne poświadczenie odbioru).

Z tych trzech żądań polski zarząd pocztowy narazie ze względu na warunki walutowe uwzględnia tylko wskazane pod a i c.

§ 7.

Opłaty i należności pocztowe uiszczane przez strony.

1. Przy nadaniu listu z podaną wartością nadawca uiszcza z góry:

- opłatę przewozową i należność za polecenie według każdorazowo obowiązującej taryfy listowej zagranicę, pobieranej od 1 listu poleconego tej samej wagi i do tego samego kraju przeznaczenia (taryfy specjalne z niektórymi państwami);
- należność asekuracyjną w kwocie 50 centymów od każdych 300 franków lub część 300 franków podanej wartości;
- należność za pośpieszne doręczenie;
- należność za zwrotne poświadczenie odbioru, wynoszącą tyle, co opłata za zwykły list zagranicę.

Opłaty podane w punktach a) c) i d) pobiera się w walucie krajowej według każdorazowo obowiązującej taryfy pocztowej dla listów zagranicę.

Opłatę zaś podaną w punkcie b) wyrażoną w centymach, urzędy pocztowe przeliczają na marki polskie, mnożąc dane kwoty przez współczynnik, ustalony przez zarząd pocztowy, a wyrażający stosunek marki do franka złotego.

Wszelkie opłaty przy nadaniu uiszcza się bądź przez nalepienie na liście z podaną wartością odpowiedniej ilości znaczków pocztowych, bądź gotówką.

2. Przy odbiorze listu z podaną wartością adresat uiszcza:

- opłatę asekuracyjną za dosłanie z zagranicy w wypadku dosyłania z pierwotnego kraju przeznaczenia;
- należność za doręczenie listu z podaną wartością do domu w wysokości, ustalonej dla listów wartościowych wewnątrz w kraju.

Listy z podaną wartością z zagranicy nie mogą być obciążane na rachunek adresata żadnemi innemi opłatami prócz wymienionych powyżej.

3. Za pismo wywiadowcze, jak również za zwrotne poświadczenia odbioru, żądane już po nadaniu listu z podaną wartością, strona uiszcza podwójną opłatę za zwykły list zagranicę wagi 20 gr. według każdorazowo obowiązującej taryfy.

§ 8.

Reklamacje.

Nadawca listu z podaną wartością może wnieść pismo wywiadowcze, ażeby się dowiedzieć o losie swego listu.

Wnoszenie reklamacji dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następującego po dniu nadania listu z podaną wartością na pocztę.

§ 9.

Odpowiedzialność.

W razie zaginięcia, obrabowania lub uszkodzenia listu z podaną wartością, o ile takowe nie zosta-

ty spowodowane wypadkami siły wyższej lub nieza stosowaniem się do przepisów podanych w § 4, nadawcy lub w jego miejsce adresatowi, przysługuje prawo do odszkodowania, odpowiadającego stracie, w rzeczywistości poniesionej wskutek zaginięcia, obra bowania lub uszkodzenia, o ile rzeczona strata nie wynika z winy lub niedbalstwa nadawcy i pod wa runkiem, by odszkodowanie w żadnym razie nie przewyższało wartości podanej, przyczem nie uwzględ nia się szkód pośrednich lub nieosiągniętych ko rzyści.

Nadawca, względnie adresat, traci prawo do odszkodowania, jeżeli nie wnieśli reklamacji przed upływem jednego roku od dnia nadania listu z po daną wartością na pocztę.

§ 10.

Wycofanie listów z podaną wartością, zmiana adresu.

Nadawca listu z podaną wartością może go z poczty wycofać lub zmienić jego adres, dopóki list nie został wydany odbiorcy.

Oдноśne żądanie przesyła się listownie lub telegraficznie na koszt nadawcy, który z tego tytułu winien opłacić następujące należności:

- a) należność za list polecony zagranicę wagi jednej jednostki, jeżeli żądanie przesyła się drogą pocztową;
- b) należność za telegram do oдноśnego kraju według zwyczajnej taryfy zagranicę, jeżeli żądanie przesyła się drogą telegraficzną.

Nadawca listu z podaną wartością, obciążonego pobraniem, może na zasadach, ustalonych dla żądań o zmianie adresu żądać całkowitego skreślenia lub częściowego zniżenia kwoty pobraniowej.

Minister Poczty i Telegrafów:
w z. *Dobrowolski*

589.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Skarbu

z dnia 31 lipca 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej rozporządzeń, wyda nych na mocy ustawy z dnia 20 stycznia 1921 r. o organizacji giełd w Polsce.

Na podstawie ustawy z dnia 20 stycznia 1921 r. o organizacji giełd w Polsce (Dz. U. R. P. № 13, poz. 71) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 sty cznia 1921 r. o organizacji giełd w Polsce (Dz. U. R. P. № 65, poz. 585) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozciąga się na Ziemię Wileńską moc obowiązującą: rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Skarbu z dnia 17 sierpnia 1921 r. w przedmiocie przepisów, ustalających wa runki należenia do giełd towarowych w Polsce (Dz. U. R. P. № 78, poz. 540), rozporządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 31 sierpnia 1921 r. w przedmiocie powoływania i zwalniania oraz praw i obowiązków maklerów na giełdach to warowych w Polsce (Dz. U. R. P. № 82, poz. 573) i rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 25 sierpnia 1921 r. w przedmiocie powoływania i zwalniania oraz praw i obowiązków maklerów na giełdach pieniężnych w Polsce (Dz. U. R. P. № 83, poz. 586).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc wszyst kie dotychczas obowiązujące na obszarze Ziemi Wi leńskiej przepisy, sprzeczne z postanowieniami roz porządzeń powyższych.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski
Minister Skarbu:
Jastrzębski

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

18257 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 200 mk.

Administracja Dziennika Ustaw zawiadamia pp. prenumeratorów, że cena prenumeraty za III kw. r. b. wynosi 1500 mk.

Z dniem 1 lipca została wstrzymana wysyłka Dziennika prenumeratorom miejscowym zalegają cym w opłacie.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce Dziennika uprasza się o wpłacanie w ciągu b. m. prenu meraty za kw. III—ewentualnie zaległej za kw. II—do P. K. O. na konto 30130.

Reklamacje, dotyczące się nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika, winny być kierowane do miejscowych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Administracja wysyła numery powtórne tylko za opłatą.

Listy w sprawach prenumeraty, reklamacji i t. p. należy adresować: „Administracja Dziennika Ustaw, Warszawa, Plac Krasińskich № 12”.